

Verslag van de reis die de broeders Samir Abadeer en Larry Stassel (USA) gemaakt hebben van 7 tot 22 februari naar Oost en Centraal Oeganda.

Wij kwamen op 8 februari heel laat aan in Uganda en werden hartelijk ontvangen door broeders van Mukono, die ons meenamen naar het Bijbelcentrum waar we een korte nacht doorbrachten. Op de 9^e reisden wij met vier verantwoordelijke broeders uit Centraal Uganda naar de plaats Busia in Oost-Oeganda, aan de grens met Kenia, waar wij broeders van die plaats ontmoetten voor hun samenkomst van 16.30 u. Wij informeerden welke Schriftplaats zij bespraken en vernamen dat zij het evangelie van Johannes bestudeerden en tot hoofdstuk 15 gekomen waren. Wij genoten ervan samen met hen dit hoofdstuk te bespreken en we legden de nadruk op de belangrijkheid van het voortdurend blijven in Christus. Later schreven we ons in bij een klein hotel waar we de volgende zeven nachten verbleven.

De Bijbelconferentie in Busia begon op de 10^e. Er kwamen ongeveer 170 broeders uit zo'n 20 plaatsen van beide zijden van de grens tussen Kenia en Oeganda. Deze bezoekers vertegenwoordigden gelovigen die onafhankelijk samenkwamen en die een beperkt contact gehad hebben met elkaar. Zij hadden 1 Thessalonika 1 en 2 bestudeerd tijdens een vorige conferentie, dus gingen we verder met het vervolg van deze brief gedurende de drie volgende dagen. De belangstelling die getoond werd, was hartverwarmend. De komst van de Heer Jezus voor Zijn heiligen was het voornaamste onderwerp, met de heiligende uitwerking in het leven van de gelovige, als we op Zijn komst

wachten en waakzaam zijn. De broeders Deo, Daniël, Mozes en Julius uit Centraal Oeganda namen samen met ons aan deze Bijbelstudies deel.

Na de conferentie bezochten wij plaatsen waar de broeders die de conferentie hadden bijgewoond, vandaan kwamen. Op maandag waren we in twee dorpen, Lubango en Lugaga, twee uur ten zuiden van Busia, in de buurt van het Victoriameer, dichtbij de grens met Kenya. Deze dorpen liggen ongeveer acht km uit elkaar maar de gelovigen komen apart samen omdat zij geen auto hebben. In het ene dorp is een eenvoudig vergaderlokaal; in het andere dorp komt men samen in een eenvoudig bouwsel van een raamwerk bedekt met stukken plastic met veel gaten, maar waardoor men toch schaduw heeft. De burgemeester van dit gebied is een gelovige die met gelovigen van zijn dorp samenkomt. Hij nodigde ook andere functionarissen uit om ons te groeten. Het deed hen veel genoegen ons te verwelkomen en te ontvangen omdat, zoals zij zeiden, er maar heel weinig mensen uit het buitenland dit gebied bezoeken. Beide groepen boden ons een feestmaal aan. Een moslim kwam tot bekering tijdens ons bezoek.

Op dinsdag bezochten wij het dorp Masaba > ongeveer 30 minuten ten zuiden van Busia waar we samenkwamen in de schaduw van een paar vruchtbomen > om ons nog eens met het Woord van God bezig te houden waardoor we met de gelovigen daar vele goede momenten hadden.

Woensdag gingen we op reis naar het noorden naar nog twee plaatsen waar groepen samenkwamen. Onze eerste stopplaats was Malaba, een bedrijvige

grensplaats aan een hoofdweg, om samen te komen met een kleine groep, die vergadert in de binnenplaats van een huis dat bewoond wordt door een broeder met zijn gezin. Dit huis was vroeger eigendom van een moslim. Omdat deze man er niet meer woonde, wilde hij dat de broeder, die metselaar van beroep is, er in zou wonen om het zo voor hem te bewaken. De plaats was omringd door hoge muren, bovenaan bedekt met prikkeldraad. Niet alle gelovigen konden aanwezig zijn, maar we hadden een fijne bijeenkomst met ongeveer 15 personen. Daarna gingen we zo'n 16 km naar het westen naar de stad Tororo, waar een cementfabriek staat. Daar kwamen we met slechts enkelen samen onder een oranje zeil dat gelukkig op zijn plaats bleef, ondanks de felle wind. Deze groep had de zevendedagsadventisten verlaten toen zij uit de Schrift zagen dat zij de Heer moeten volgen.

Op donderdag begonnen wij onze reis naar Mukono en legden onderweg nog drie bezoeken af. Het eerste bezoek was aan Busimembe waar de gelovigen samenkwamen onder een mangobaam.

De gelovigen van deze kleine groep hebben de Heer werkelijk lief en waardeerden ons bezoek zeer, omdat zij wisten dat we een heel eind gereisd hadden, nadat we de weg hadden moeten verlaten om dwars door akkers heen bij hen te komen. Het tweede bezoek gold een plaats genaamd Naluwerere, gelegen aan de hoofdweg naar Mukono. Zij kwamen samen in een kleine kamer met grote metalen deuren die ontworpen waren voor een kleine winkel. Deze gelovigen waren zeer ingenomen met het feit dat wij meerdere uren met hen konden besteden aan Bijbelstudie.

Daarna gingen wij verder naar < Mumuganza, waar enkele gelovigen in een schoollokaaltje samenkwamen. Eén van hen is onderwijzer, dus waren er veel kinderen bij. Zij luisterden heel aandachtig, totdat iemand begon snoep uit te delen, dat bedoeld was om uitgedeeld te worden bij het verlaten van de klas! Toen gingen wij verder naar Mukono naar het Bijbelcentrum, waar we gedurende ons verder bezoek zouden overnachten.

De Bijbelconferentie in Mukono begon op vrijdag (17 febr.) en duurde tot zondag, de dag van de Heer. Er was wat oponthoud aan het begin, omdat men slechts enkele dagen van te voren had kunnen geven dat de locatie was veranderd. Meer dan 155 personen woonden de conferentie bij, uit zo'n 16 gebieden in Centraal Oeganda, terwijl er ook enkelen uit Oost Oeganda kwamen om nog wat langer samen te zijn. Het deed ons goed om een zuster met haar vier kinderen bij ons te hebben en nog een broeder, die gevlucht waren uit Zuid-Soedan. We overdachten Filippenzen 3 en 4, waarmee we onze studies van verleden jaar voortzetten. We hadden opnieuw een vruchtbare bespreking waarbij het fijn was te zien, dat ook plaatselijke broeders aan de bespreking deelnamen. Na de broodbreking gaf de Woordbediening de gelegenheid uit te leggen waarom wij zo'n samenkomst hebben. Dat was voor velen nieuw, maar ze stelden het op prijs de broodbreking te kunnen bijwonen en zouden heel graag daaraan deelnemen. De plaatselijke broeders die zich daartoe verantwoordelijk voelen, gaan verder in gesprek met enkele van die kleine groepen, om het voorrecht van de broodbreking uit te leggen en tegelijk ook de verantwoordelijkheid en de levenswijze die verwacht worden van hen die eraan deelnemen.

Op maandag bezochten wij het vissersdorp Kiyindi zo'n twee uur ten zuidoosten van Mukono. De wegen waren moeilijk begaanbaar, maar de tijd met de broeders was heerlijk. Zij komen samen in

een kleine woonkamer. Zij waren buitengewoon gastvrij met een rijke vismaaltijd, gevolgd door een uitstapje naar het vissersdorp om te genieten van de bezienswaardigheden, de geluiden en de geuren en ook om de tuin van een broeder te zien.

Dinsdag was onze laatste dag, waarop nog een bezoek gepland was aan een gezin dat we tijdens een eerdere reis bezocht hadden. Het is een fijn gezin dat zich bekeerd heeft van de islam en de

Heer Jezus hartelijk liefheeft! Wij waren dankbaar dat we onderweg naar het vliegveld nog een ontmoeting konden hebben met de broeders < Tim Hadley en John Redekop, die op weg waren van een Bijbelconferentie in Zuidwest Oeganda naar een Bijbelconferentie in Mputu, DR Congo. We genoten van de gezamenlijke maaltijd in de avond en van de goede gesprekken om daarna door te reizen naar het vliegveld voor onze drie vluchten terug naar Charlotte, NC, USA.

Elke conferentie begon met een tijd voor gebed en twee ochtendsamenkomsten, gevolgd door een lunch en een Bijbelstudie in de middag. Het laatste

gedeelte van het samenzijn werd dan gereserveerd voor het leren van nieuwe liederen. De liederen zijn vertaald uit de liederenbundel "Spiritual Songs" en worden op dezelfde melodie gezongen als in onze Engelstalige liederenbundel. Op die manier is het heel mooi dat we in staat zijn bij het zingen aan dezelfde gedachten uitdrukking kunnen geven in zowel het Engels als in de taal van de broeders en zusters. Zij die deze liederen hebben vertaald, hebben daarbij een rijke zegen ervaren en zij die deze liederen leren zingen, delen ook in die zegen, omdat zij Bijbelse uitdrukkingen leren en tevens de gedachten die in de liederen worden uitgedrukt.

Wij waren erg onder de indruk van het eenvoudige geloof van de gelovigen, overal waar we kwamen. Zij bestuderen graag het Woord van God en stellen de gemeenschap met andere gelovigen zeer op prijs, waarvan zij er velen ontmoetten op de Bijbelconferenties. Zonder zulke conferenties zouden ze heel geïsoleerd blijven. De uren van samenzijn zijn vol van de vreugde in de Heer en dat tezamen met medegelovigen. Zij gaan dan bemoedigd weer naar huis terwijl zij met verlangen uitkijken naar het volgende samenzijn.

